

Rigsdagstidende.

1850

Forhandlingerne paa Folkethinget. **N** 270.

71de Møde.

Tirsdagen den 7de Mai.

(Fort.)

Finansministeren (fortsat): Der er mellem 2 til 3000 Mennesker, som nyde Understøttelse af Raadessecretariatet i smaa Portioner, og man indrette det som man vil, saa vil dette dog altid afgive et overordentlig stort Arbejde, og tillige et betydeligt Ansvar for den Mand, som paatager sig det. Jeg troer ikke heller, at det ærede Thing vilde have nægtet mig en Bevilling til Gage til en Fuldmægtig, til at assistere ved disse Forretninger, som tidligere have været forestaaede af et heelt Bureau, naar jeg tillige nu fremhæver, at dette Bureau er opløst, uden at det har kostet Statskassen en eneste Skilling, at det er blevet reduceret, uden at der derved er blevet Spørgsmaal om at udrede Mere i Pension end et Par Hundrede Rigsdaler til en Bogholder. Det øvrige Gagebeløb, som vedkommende Embedsmænd have havt, er besparet for Statskassen, idet disse ere blevne anbragte paa andre Steder. Bureauchefen har jeg saaledes ansat i et ledigt Soldembede, den næste efter ham, Fuldmægtigen, er den nuværende Chef for Finansministeriets Expeditions-Secretariat; Buddet har jeg sørget for at anbringe, hvor man trængte til et Bud, saa at hele Raadessecretariatets Bureau er forsvundet, saa at sige uden Spor for Statskassen, naar jeg, som sagt, undtager Pensionen til en eneste Embedsmand og dette Beløb af 200 Rbd., som jeg nu har tilladt mig at udbede for Pensionscontoirets Chef. Jeg maa ogsaa gjøre opmærksom paa, at den Mand, som her er Spørgsmaal om, har været 36 Aar i offentlig, og deraf 34 Aar i kongelig Tjeneste, og af disse atter 18 Aar som Contoirchef. Jeg kan ikke paastaae, at han er den ældste Contoirchef, men uden Tvivl er han een af de ældste. Allerede

af denne Grund vilde det under andre Lidsomstandigheder end de nærværende findes billigt, at han fik Maximum af Contoirchefs Gage. Dette Billighedshensyn skulde jeg imidlertid ikke have urgeret, naar der ikke tillige var endnu andre Omstandigheder foruden dem, som jeg allerede har tilladt mig at fremhæve, som virkelig medføre, at det for mig personlig, som Finansminister, maa være magtpaaliggende, at det foreslaaede Tillæg bevilliges. Jeg tvivler nemlig ikke om, at denne Mand, da han overtog dette betydelige Tillæg til Forretningerne, væsentligt alene paatog sig det, fordi jeg gav ham Udflugt til at erholde det nu foreslaaede Tillæg. Naar dette ikke bevilliges, saa er jeg altsaa i Forlegenhed, thi at gjøre det Gjorte ugjort, kan jeg ikke, uden i al Fald ved at stille til 3die Behandling et Ændringsforslag i den Retning, hvilket jeg vil finde mindre hensigtsmæssigt. Jeg overlader det efter at have givet disse factiske Oplysninger, til Thinget at bedømme Billigheden af mit Forslag.

Jeg gaaer dernæst over til Udvalgets Nr. 5, som angaaer det Gagetillæg, som af Udvalgets Minoritet er foreslaaet for den nærværende Myntmester. Da det ærede Udvalg har bifaldet det faste Gagerement, som er foreslaaet ved Mynten, at skulle træde istedetfor det hidtilværende Lønningssystem med Procenter, saa skal jeg ikke opholde det ærede Thing med videre at udvikle den Idée, som ligger til Grund for dette Reglement, men kun opholde mig ved det foreslaaede Gagetillæg. Jeg kan da paa ingen Maade benægte, at den Embedsmand, for hvilken her er gjort Forslag om et ikke af Regjeringen foreslaaet Tillæg af 300 Rbd., er en meget fortjent Embedsmand, og som er det dobbelt, fordi han har arbejdet sig op fra neden ved egen Dygtighed, og, naar jeg derfor alligevel ikke er hurtig med at gribe for ham det foreslaaede Tillæg, da er det vis-